Р Е Ш Е Н И Е
№ 3094

гр. София, 10.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 40 състав,** в публично заседание на 10.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **9990** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.
Образувано е по жалба на Столична община чрез Район „С.“ срещу Заповед № КД-14-85/05.07.2013г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, с която на основание чл.53, ал.1, т.2 ЗКИР във връзка със заявление вх.№ 94-35393/18.06.2013г. на И. Д. Б., в изпълнение на влязло в сила Решение № 2018/29.04.2011г. на Административен съд София-град по адм.дело № 6686/2010г. и приложените документи и материали, е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, район „С.“, [община], одобрена със Заповед № РД-18-33815.06.2010г. на изпълнителния директор на АГКК.
В жалбата се възразява срещу разделянето на имот пл.№ 3 и обособяването на два поземлени имота с проектни идентификатори 68134.103.268 с площ 574 кв.м и 68134.103.269 с площ 411 кв.м, тъй като по същество се извършва делба на имота и се преустановява достъпа до вътрешната сграда и дворно място – част от УПИ XI, кв.447 по плана на [населено място], м.“Центъра“, представляващо частна общинска собственост на основание дарение от В. Г. Ш. през 1940г., за който имот на основание § 7, т.6 ЗМСМА и чл.2, ал.1, т.6 ЗОС е съставен А. № 209/14.09.1998г., вписан в книгите за вписвания под № 299, том XIV, вх.рег. № 2214/03.10.2007г. Според жалбоподателя неправилно е приета съществуващата на място тухлена ограда като граница в имот пл.№ 3, тъй като знакът за общност „Z“, посочен в ЧИРП за кв.447,

одобрена със Заповед № РД-15-285/01.07.1994г. на кметския наместник на ТОА „С.“ не означава, че съществуващата линия е имотна граница. В регулационните и кадастрални планове, преди влизане в сила на кадастралната карта на район „С.“, имот пл.№ 3, целият с площ 934,90 кв.м е идентичен с парцел Х-12 от км.447, м.“Центъра“ по стара регулация, поради което с процесната заповед жалбоподателят сочи, че реално е разделен имот пл.№ 3, с което е нарушено правото на достъп към вътрешната сграда и е извършена делба без участието на всички заинтересовани страни.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.К. по изложените в нея съображения и такива, в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна И. Д. Б., в писмения отговор по жалбата и чрез адв.С. в съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения за несъстоятелност на твърденията, че с процесния акт е извършена делба на имота и че някога е съществувал сервитут, като одобреното изменение съответства на мотивите на Решение № 2018/29.04.2011г., в което вече е решен въпроса правилно или неправилно е приета съществуващата ограда като граница в процесните имоти. Тъй като тези въпроси имат сила на присъдено нещо спрямо Столична община, според заинтересованата страна не подлежат на преразглеждане. Претендира разноски по представен списък.

Останалите заинтересовани страни – [фирма], [фирма], М. Д. П., Л. С. С. и А. Г. Р.-Х., редовно и своевременно уведомени за направеното оспорване, не се явяват в съдебно заседание и не ангажират становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на вътрешната къща, находяща се [улица] прилежащия терен, с граници на имота, описани както следва – адм.№ 35 сграда ЕС частна собственост, вътрешен двор, сграда адм. № 39 ЕС частна собственост, [улица], с Акт за частна общинска собственост /А./ № 209/14.09.1998г. /л.14/. Съгласно нотариален акт №2, том 10, дело № 671/1919г. /л.15-16/ „малката къща …. ще се ползва безусловно, винаги безразлично в чии ръце и владение се намира тя с правото на сервитут за преминаването по пътеката, която води до самата улица Г. И., пътеката … широка около едни метър и петдесет см…“.

С влязло в сила Решение № 2018/29.04.2011г. по адм.дело № 6686/2010г. по описа на Административен съд София-град е отменена Заповед № РД-18-33/15.06.2010г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „С.“ в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.103,120 и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне в отменената част. За да постанови този резултат, съдът е приел, че при издаване на заповедта е допуснато нарушение на чл.43, ал.1, т.5 във вр. с чл.38, ал.1, т.3 ЗКИР и чл.14, ал.1, т.2 от Наредба № 3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри

/Наредба № 3/, като се е позовал на приетото и неоспорено заключение по назначената съдебно-техническа експертиза, тъй като на място има стара тухлена ограда, която материализира граница и ограденият на място имот съответства на описаното дворно място в нотариален акт № 21/07.09.1954г., удостоверяващ правото на собственост на заинтересованата страна Б. за апартамент в сградата на [улица] 13/430 ид.части от дворното място, цялото с площ от 552,50 кв.м и част от имот пл.№ 3 с площ 983 кв.м, нанесен в одобрената кадастралната карта като поземлен имот с идентификатор 68134.103.120. Предвид това е посочено, че материализираната посредством тази ограда граница следва да бъде отразена в кадастралната карта по червената линия, букви В – Е в скица № 2 към заключението на вещото лице, неразделна част от съдебното решение.

Във връзка с решението, на 17.04.2013г. от заинтересованата страна Б. до изпълнителния директор на АГКК е подадено заявление за изменение на кадастралната карта като имотът му бъде обособен и вписан като самостоятелен по площ с неговите реални материализирани граници и нови идентификационни номера. Подаденото заявление е изпратено за процедиране на Началника на СГКК-С. като от своя страна е препратено на правоспособното лице по чл.35, ал.2 ЗКИР, за отразяване в КККР за район „С.“ на поземлен имот с идентификатор 68134.103.120 и самостоятелен обект 68134.103.120.1.19 в съответствие с мотивите на решението като е изискано представянето в СГКК-С. материали по чл.58, ал.3 от Наредба № 3.

Съгласно обяснителната записка към материалите по чл.58, ал.3 от Наредба № 3, в изпълнение на съдебното решение е изработен проект за отразяване на поземлен имот с идентификатор 68134.103.120 като след проверка на място и геодезическо заснемане в поземления имот, е нанесена плътна тухлена ограда, която разделя имота на два имота – поземлен имот с идентификатор 68134.103.268 и поземлен имот с идентификатор 68134.103.269. При вписване на съответните права в двата нови имота е установено, че А. Г. Р.-Х. е вписана погрешно в имота, тъй като съгласно нотариален акт № 142/24.09.1997г. е собственик на идеални части от поземлен имот68134.103.121, което е отразено в кадастралния регистър.

Изготвена е скица-проект № 36646/18.06.2013г. и е съставен Акт № 1085/18.06.2013г. за непълноти и грешки в поземлен имот с идентификатор 68134.103.120 по кадастралната карта на [населено място].

От ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е одобрено изменение в КККР, състоящо се в нанасяне на нови обекти в КККР: поземлен имот с идентификатор 68134.103.268 с площ 574 кв.м и начин на трайно ползване високо застрояване, собственост на [фирма], [фирма], М. Д. П., И. Д. Б. и Л. С. С.; поземлен имот с идентификатор 68134.103.269 с площ 411 кв.м и начин на трайно ползване високо застрояване, собственост на Столична община; сграда с идентификатор 68134.103.268.1 и сграда с идентификатор 68134.103.269.1 и схеми на самостоятелни обекти в сграда с идентификатор 68134.103.268.1.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя с писмо изх.№ 94-35393-22-10-14084/10.07.2013г., получено от него на 26.07.2013г., видно от известие за доставяне на л.40 от делото. Жалбата срещу заповедта е заведена в деловодството на АГКК на 07.08.2013г.

По делото е изслушано и прието като неоспорено от страните заключение по назначената съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. От заключението и обясненията на вещото лице в съдебно

заседание се установява, че границата между обособените с процесната заповед два нови имота с идентификатори 68134.103.268 и 68134,303.269, съответства на заснетата съществуваща на място материализирана граница. О. имот идентификатор 68134.103.269, съгласно кадастралния регистър, е собственост на Столична община - Акт за частна общинска собственост № 209/14.09.1998г., вписан в книгите за вписвания. За имот с идентификатор 68134.103.268 в кадастралния регистър са вписани останалите собственици, които са били записани за имот идентификатор 68134.103.120, с изключение на А. Г. Р.-Х. /собственик на идеални части от поземлен имот 68134.103.121/ и З. Д. Б. и В. Н. Б., тъй като съгласно Нотариален акт № 21/07.09.1954 г. и Протокол за съдебна делба по гр.д. 1651/1981 г., заинтересованата страна И. Б. е собственик на целия имот, описан в нотариалния акт. Вещото лице посочва, че извършеното изменение с процесната заповед съответства на съдебното решение по адм. дело № 6686/2010 г. по описа на АССГ. При огледа на място вещото лице е установило, че в имота, който граничи с улицата е построена нова сграда и преминаването към вътрешната част на имота е невъзможно, тъй като трябва да се премине през съществуващата постройка, а в кадастралната карта няма записано ограничение за имот с кратък идентификатор 120, а именно учредено право на преминаване. При извършваните във времето изменения на регулационния план имотът, собственост на Столична община е урегулиран с друг имот в общ парцел, а не с имота на заинтересованите страни.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните изводи:

Жалбата е допустима като подадена в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган и в изискуемата се форма, посочени са фактическите и правните основания за издаването й. При извършената служебно на основание чл.168, ал.1 АПК проверка на основанията по чл.146 АПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяната на акта само на това основание. Не се констатира и противоречие с относимите материалноправни разпоредби.

В оспорения акт като фактически основания за издаването му е посочено, че е в изпълнение на влязло в сила Решение № 2018/29.04.2011г. по адм.дело № 6686/2010г. по описа на Административен съд София-град, заявление с вх.№ 94-35393/18.06.2013г. от И. Д. Б. и приложените документи и материали, определени по чл.58, ал.3 и ал.5 и чл.59, ал.1 от Наредба № 3/28.04.2005г.

Като правно основание за издаването на процесната заповед е посочена разпоредбата на чл.53, ал.1, т.2 ЗКИР, съгласно която одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри могат да се изменят, когато са одобрени при нарушение на закона.

Изменението на кадастралната карта предполага наличието на влязла в сила такава, а в настоящия случай кадастралната карта за имот с идентификатор 68134.103.120 е отменена с влязлото в сила Решение № 2018/29.04.2011г. по адм.дело № 6686/2010г. по описа на Административен съд София-град. Предвид това правното основание за издаване на процесната заповед следва да е това по чл.49, ал.1 ЗКИР. Неточно посоченото правно основание е порок на заповедта по см. на чл.146, т.3 във вр. с

чл.59, ал.2, т.4 АПК, като преценката за това дали нарушението е съществено следва да бъде извършена спрямо фактите, посочени като основание за издаване на административния акт, тъй като правната преценка на административния орган не обвързва съда.

В настоящия случай с влязлото в сила решение по адм.дело № 6686/2010г. е отменена Заповед № РД-18-33/15.06.2010г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „С.“ в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.103,120 и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне в отменената част, като материализираната посредством ограда граница, означена на скицата на вещото лице – неразделна част от решението, разделяща го на два самостоятелни имота, бъде отразена в кадастралната карта. В изпълнение на съдебното решение е издадена оспорваната в настоящото производство, заповед, с която материализираната на място граница посредством ограда, е нанесена в кадастралната карта и са нанесени обособените два имота съответно с идентификатори 68134.103.268 и 68134,303.269, а в кадастралния регистър са вписани собствениците им, съобразно документите за собственост. Предвид това допуснатото нарушение – посочване в атакувания акт на несъответстващото на фактите по случая правно основание, не следва да бъде квалифицирано като съществено.

Основният довод на жалбоподателя за незаконосъобразност на процесната заповед е обоснован с това, че неправилно е прието съществуващата на място тухлена ограда като граница в имот пл.№ 3, тъй като знакът за общност „Z“, посочен в ЧИРП за кв.447, одобрено със Заповед № РД-15-285/01.07.1994г. на кметския наместник на ТОА „С.“ не означава, че съществуващата линия е имотна граница. Този въпрос е изследван в производството по адм.дело № 6686/2010г., приключило с влязло в сила решение, като жалбоподателят в качеството си на заинтересована страна по това дело, е могъл да упражни правата си в пълен обем и да докаже твърденията си. Предмет на проверка в настоящото производство е законосъобразността на постановения в изпълнение на решението административен акт и съответствието му с него. Съгласно приетото като неоспорено от страните, заключение по експертизата, извършеното изменение съответства на решението по адм.дело № 6686/2010г. по описа на АССГ, предвид което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед този изход на делото, съдът намира за основателна претенцията на заинтересованата страна И. Д. Б. за присъждане на направените в производството разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. Такива са доказани в размер на 150 лева, съгласно представения на л.142 по делото, договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община срещу Заповед № КД-14-85/05.07.2013г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Д. Б., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.
Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: